

Regionalna Izba Obrachunkowa
Wysokość dnia 02.12.2016r.
L.dz. 42310/20

Uchwała Nr 236/g114/P/16
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku
z dnia 1 grudnia 2016 r.

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 561), art. 91 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.), art. 19 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 716 z późn. zm.) oraz § 115 w zw. z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283) – Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku w wyniku badania uchwały Nr XXIII/119/16 Rady Miasta Helu z dnia 3 listopada 2016 r. w sprawie określenia wysokości stawek opłaty targowej i unormowania innych spraw dotyczących tej opłaty w mieście Helu:

- 1) orzeka nieważność § 3 badanej uchwały,**
- 2) stwierdza w badanej uchwale nieistotne naruszenie prawa polegające na nieokreśleniu terminu płatności opłaty targowej.**

UZASADNIENIE

W dniu 8 listopada 2016 roku do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku wpłynęła uchwała Nr XXIII/119/16 Rady Miasta Helu z dnia 3 listopada 2016 r. w sprawie określenia wysokości stawek opłaty targowej i unormowania innych spraw dotyczących tej opłaty w mieście Helu, zaś w dniu 1 grudnia 2016 roku była przedmiotem badania Kolegium tut. Izby.

Analiza treści powyższej uchwały wykazała, że jest ona obarczona wadami o charakterze istotnego i nieistotnego naruszenia prawa.

W badanej uchwale Rada Miasta Helu wprowadziła na terenie miasta opłatę targową, ustaliła stawkę tej opłaty i zarządziła jej pobór w drodze inkasa oraz wskazała inkasentów opłaty targowej.

Ponadto w § 3 badanej uchwały Rada Miasta Helu postanowiła, że: „*Organy porządku publicznego prowadzące kontrolę w mieście mają prawo do kontroli prowadzonego handlu obnośnego i obwoźnego, zarówno w miejscach wyznaczonych do targowania jak i poza nim, w tym także do kontrolowania uiszczania należnych opłat i sposobu ich pobierania. Za uchybienia w stosunku do postanowień niniejszej uchwały mają prawo wymierzyć kary w trybie i na zasadach określonych w prawie o wykroczeniach niezależnie od innych kar za nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów.*”

Analizując treść powyższego zapisu Kolegium tut. Izby uznało, że postanowienia Rady Miasta zawarte w § 3 badanej uchwały naruszają w sposób istotny przepisy wynikające z art. 19 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którymi rada gminy, w drodze uchwały, określa zasady ustalania i poboru oraz terminy płatności i wysokość stawek opłat określonych w ustawie, przy czym stawki te nie mogą przekroczyć maksymalnych kwot wymienionych przez ustawodawcę.

Zdaniem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku w świetle powyżej zacytowanych przepisów nie ma więc możliwości regulowania w uchwale stanowiącej akt prawa miejscowego kwestii dotyczących kontroli prawidłowości poboru opłaty targowej.

Ponadto, w ocenie Kolegium tutejszej Izby, postanowienia zawarte w § 3 badanej uchwały wykraczają poza kompetencje organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego. Przywołane wyżej przepisy nie upoważniają bowiem organu stanowiącego do stanowienia zapisów dotyczących kontroli prawidłowości poboru opłaty targowej (w tym kontroli uiszczania opłat i sposobu ich pobierania) oraz postanowień dotyczących wymierzania kar w treści uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego w zakresie ustanowienia opłaty targowej.

W nawiązaniu do powyższego Kolegium tut. Izby wskazuje również, że zgodnie z art. 94

zd. 1 Konstytucji RP organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Ponadto, stosownie do przepisu § 115 w związku z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”, w aktach prawa miejscowego zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym (upoważnieniu ustawowym). Realizując kompetencję prawodawczą organ stanowiący musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Zgodność z prawem aktu wydawanego na podstawie ustawowego upoważnienia polega natomiast na pełnym zrealizowaniu tego upoważnienia, bez możliwości wybiórczego, dowolnego czy też częściowego stosowania przepisu. W orzecznictwie sądów administracyjnych i nauce prawa nie budzi wątpliwości reguła interpretacyjna administracyjnego prawa materialnego, zgodnie z którą „dozwolone jest tylko to co wynika z przepisów prawa” (por. wyrok NSA z dnia 19 marca 2008 r., II GKS 427/07) (vide art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej).

Z uwagi na powyższe Kolegium tut. Izby uznało, że regulowanie w przedmiotowej uchwale stanowiącej akt prawa miejscowego dodatkowych kwestii dotyczących kontroli prawidłowości poboru opłaty targowej oraz wymierzania kar stanowi istotne naruszenie przywołanych w uzasadnieniu przepisów prawa.

Ponadto w wyniku analizy badanej uchwały Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku stwierdziło nieistotne naruszenie prawa polegające na braku określenia terminu płatności wprowadzanej opłaty targowej, co powoduje, że opłata targowa może stać się nieściągalna (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 15 lipca 2010 r. sygn. I SA/Rz 368/10, opubl. w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Zgodnie art. 19 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy, w drodze uchwały, określa zasady ustalania i poboru oraz terminy płatności i wysokość stawek opłat określonych w ustawie (w tym opłaty targowej wskazanej w art. 15 ust. 1 tej ustawy), przy czym stawki te nie mogą przekroczyć kwot wymienionych przez ustawodawcę.

Przepis art. 19 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wskazuje zatem między innymi, że rada gminy w przypadku wprowadzenia opłaty targowej powinna określić termin jej płatności.

Kolegium tut. Izby uznało, że brak zapisów polegających na nieokreśleniu terminu płatności opłaty targowej ma charakter nieistotnego naruszenia prawa, niemniej jednak brak określenia terminu płatności ww. opłaty powoduje konieczność uzupełnienia przedmiotowej uchwały o regulacje określające termin płatności tej opłaty.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od daty jej doręczenia, wnoszona za pośrednictwem tutejszej Izby.

PREZES
Andrzej Dućner-Łuczkiński